

IV АДВОКАТУРА

Веретенникова Тетяна Андріївна,
Київський національний університет імені Тараса Шевченка

УДК 347.965

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ КОНСУЛЬТАТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТА

Стаття присвячена визначенню правової природи консультативної діяльності адвоката, її поняття та види. Також, дослідженню теоретичних положень щодо поділу консультативної діяльності на етапи та виділенню технологічних, психологічних, тактичних прийомів консультування. Вироблено методiku (послідовність дій) консультативної діяльності адвокатів.

Ключові слова: адвокат, консультативна діяльність, консультування, етапи консультування, консультація, клієнт.

Постановка проблеми. Аналізуючи вітчизняні наукові джерела, можна з впевненістю констатувати відсутність ґрунтовного дослідження консультативної роботи адвоката. Вказана теоретична прогалина потребує якнайшвидшого усунення, оскільки це дасть можливість сформулювати приблизний алгоритм (порядок дій) для адвокатів, що здійснюють консультування клієнтів та підвищить ефективність надання вказаних послуг.

Адвокатура є важливим правовим інститутом розвинених держав, що охороняє права, свободи та інтереси громадян та їх об'єднань. Здійснення охорони реалізується через діяльність адвокатів, які в межах своєї діяльності проводять консультативну роботу, що є першоосновою для подальших дій адвокатів, у межах повноважень, покладених на них Законами.

Стан дослідження. Дослідженню консультативної роботи юристів в цілому присвячена різноманітна наукова література, проте вагомий науковий внесок у визначення поняття, видів та стадій консультативної роботи адвоката зроблений такими фахівцями, як: О.Ю. Блохіна, Л.О. Воскобітова, Я.П. Зейкан, О.Д. Кім, А.О. Краснейчук, М.А. Ларіонова, І.М. Лук'янова, С.Ю. Макаров, Л.П. Михайлова, О.Ф. Турченко, Є.І. Фурса, О.Г. Яновська та інші.

Окремо дослідженням питань консультативної роботи адвоката була приділена увага вченою Фурсою С.Я., якою було закладено концепції стадій та етапів адвокатської діяльності та її методика, однак такі дослідження слід і надалі розширювати заради отримання ґрунтовних знань, що допоможуть у ефективному їх практичному застосуванні при наданні такого виду допомоги.

Метою статті є єдиний за концепцією комплексний науковий аналіз правової природи консультативної діяльності адвоката, який відображає її сучасний стан, розробка науково-теоретичних і практичних рекомендацій щодо методики її проведення.

Виклад основного матеріалу. На початку, звернемо увагу, що адвокатська діяльність, а саме порядок здійснення такої діяльності (до якої входить консультативна діяльність), не врегульовується жодним нормативно-правовим актом. Для прикладу, у нотаріусів існує підзаконний нормативно-правовий акт, який має назву – «Порядок вчинення нотаріальних дій нотаріусами України» [15]; у державних та приватних виконавців також наявний подібний нормативно-правовий документ – «Інструкція з організації примусового виконання рішень» [16].

Названі законодавчі акти, регулюють організацію та порядок вчинення тих чи інших дій, покладених на ці органи Законами.

Статтею 19 Законом України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» від 05.07.2012 р. передбачено перелік видів адвокатської діяльності, які надаються адвокатами фізичним і юридичним особам [2].

Не випадково першим пунктом переліку різновидів адвокатської діяльності ст. 19 Закону називає «надання правової інформації, консультацій і роз'яснень з правових питань». Серед широкого спектру видів адвокатської діяльності, регламентованих Законом, консультативна робота є найбільш ємним і в такій же мірі важливим сектором зайнятості, це основний вид роботи всіх адвокатів і адвокатських формувань в загальному діапазоні юридичної допомоги населенню.

В основному саме з консультативної роботи починаються всі інші види юридичної практики: надання консультацій, довідок, складання юридичних паперів і документів, досягнення згоди щодо подальшої співпраці, укладання угод про здійснення тих чи інших справ в суді і т.п. – все це результат роботи адвоката з надання звичайної консультації [1, с. 624].

На сьогодні в законодавстві України немає жодного визначення поняття «консультація» а про поняття «консультативна діяльність (робота) адвоката» і в законодавстві, і в наукових джерелах практично нічого не згадується.

Доцільно буде підкреслити, що поняття «консультування», «консультація» і «консультативна діяльність» не є тотожними [8, с. 258].

Щодо визначення поняття «консультативна діяльність адвоката», то для початку слід розглянути зміст терміну «діяльність». Цей термін характеризується певним надзвичайним змістом, який відрізняє його від звичайної буденно-рутинної роботи. Лінгвістичне визначення цього поняття трактується як робота, дії людей у якій-небудь галузі [7, с. 80] і включає в себе ціль, засоби, результат і сам процес. Очевидно, що діяльність людей ототожнюється з працею, але не всі професії підлягають під це визначення. Тобто, під діяльністю слід розуміти дії певної особи, направлені на досягнення нею конкретної мети та цілей. Тому, словосполучення «консультативна діяльність адвоката» є тотожним «консультативній роботі адвоката», однак, доречніше використовувати перше, тому що і на законодавчому рівні, і в наукових працях використовується поняття «адвокатська діяльність» складовою частиною якої є «консультативна діяльність».

Отже, на сьогодні в наукових джерелах наявна велика кількість визначення поняття «консультування». Натомість визначення поняття «консультативна діяльність адвоката» поки що не давалось. У зв'язку з цим, проаналізувавши наукові джерела, можливо зробити наступне визначення поняття **«консультативна діяльність адвоката»** – вид адвокатської діяльності, що включає в себе методи, прийоми, способи та принципи консультування та консультації, як останньої стадії консультування.

«Консультування» – це один із видів консультативної діяльності, процес, що включає в себе збір інформації у справі, аналіз справи, вироблення позиції (–ій) у справі та консультація клієнта, заради надання останньому вичерпної інформації з приводу предмета його звернення.

В свою чергу, поняття **«консультація»** можливо розглядати як кінцевий етап консультування адвоката, результатом якого є надання клієнтові варіантів вирішення його проблеми.

Завданням консультування є роз'яснення суб'єкту отримання всіх можливих варіантів вирішення проблемної правової ситуації, правових наслідків кожного з них, рекомендація найбільш оптимального варіанту рішення і визначення стратегії і тактики юридичних дій по його реалізації. Ці завдання вирішуються послідовно, на їх основі виділяються етапи юридичного консультування. Перш ніж дати консультацію, адвокат повинен вислухати клієнта, усвідомити суть прохання [3].

Розглядаючи адвокатську діяльність, як діяльність, яка включає в себе консультативну роботу, то потрібно, для початку, визначитись, я якого моменту адвокат починає виконувати обов'язки, які покладені на нього Законом.

Звернемося до такої дії, як **«звернення до адвоката»**. Звернення до адвоката – домовленість адвоката та особи(потенційного клієнта) про подальші етапи консультування.

Даний етап не можна вважати ні адвокатською, ні консультативною діяльністю, адже, діяльність адвоката починається після погодження всіх умов договору з особою (чи то усного, чи то письмового). Особі повинно бути роз'яснено: розмір гонорару за надані послуги, строки виконання, способи, засоби і методи роботи адвоката. У випадку, якщо обидві сторони дійшли згоди з усіх питань – можна розпочинати адвокатську діяльність.

Якщо особу, яка звернулася до адвоката не влаштовує та чи інша умова і вона (особа) відмовляється від послуг адвоката, то між ними не виникає відносин «адвокат-клієнт», але, в такому випадку, у адвоката виникає обов'язок дотримуватись адвокатської таємниці про особу, яка зверталась до нього(адвоката) та про аспекти проблеми, які встигла розповісти людина.

Тож, на підставі вищезазначеного слід виділити **етапи консультування**.

Збір інформації по справі (дії адвоката, які спрямовані на те, щоб отримати достатні для вирішення правових проблем клієнта відомості та дані).

Інтерв'ю з клієнтом (підготовка до опитування).

Для першої стадії дуже важливо встановити психологічний контакт з людиною, викликати у неї довіру. На думку психологів, на встановлення довіри впливають свідомі та підсвідомі фактори. Свідомі фактори ґрунтуються на знанні про людину, відомостей про репутацію адвоката. Підсвідома ж довіра від нашого знання про людину не залежить. Вона визначається схожістю співбесідників, збігом їх внутрішніх установок. На думку психологів, спілкування визначається переважно рівнем підсвідомої довіри або недовіри. Адвокат має підлаштуватися під свого клієнта, створити для нього відповідну атмосферу.

Важливим фактором є мова. Українська мова відрізняється своєю ясністю та прозорістю. Однак для людини, рідною мовою для якої є російська, спілкування українською може викликати внутрішній спротив і завадити психологічному контакту. Тому адвокат має спілкуватись з довірительом мовою, яка для останнього ближча або є рідною. І якщо це російська, то розмову доцільно вести російською [4, с. 7].

З'ясування обставин справи.

Також, згідно ст. 20 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність»: звернення з адвокатськими запитаними; ознайомлення на підприємствах, в установах і організаціях з необхідними для адвокатської діяльності документами та матеріалами, крім тих, що містять інформацію з обмеженим до-

ступом; зібрання відомостей про факти, що можуть бути використані як докази; застосування технічних засоби; одержання письмових висновків фахівців, експертів з питань, що потребують спеціальних знань [2].

Отже, збір інформації юрист може здійснювати через:

- інтерв'ювання (опитування) клієнта та інших осіб;
- вивчення документів;
- консультування у фахівців (експертів, спеціалістів).

Дослідження отриманої інформації:

- повторне опитування свідків (якщо це потребується);
- ознайомлення з отриманими документами;
- перевірка отриманих документів на автентичність.

Звернення до приватного детектива, спеціаліста, експерта, який здійснює перевірку документів, за наступними напрямками:

- перевірка справжності ліцензій, сертифікатів, посвідчень;
- перевірка документів про вищу освіту;
- перевірка первинних документів;
- перевірка достовірності реєстраційних даних;
- перевірка на предмет дописування інформації;
- перевірка достовірності штампів на документах.

Аналіз (розумовий процес розкладання об'єкта на елементи).

Кожна справа органічно включає:

Набір фактів – обставин реальної дійсності, які було з'ясовано у процесі збору інформації. Вказаний елемент становить фактичну основу справи.

Набір норм, які врегульовують правовідносини, з приводу яких звернувся клієнт. Такий набір норм становить нормативну основу справи.

Набір доказів – відомостей про факти, які підтверджують наявність або відсутність обставин, визначених у межах фактичної основи справи.

Очевидно, що ефективний аналіз кожного з вказаних елементів у результаті визначає успішність аналізу справи в цілому [8, с. 226].

Перевірка отриманих доказів на належність, допустимість та достовірність.

Відповідно до частини 3 статті 212 Цивільного процесуального кодексу України суд оцінює належність, допустимість, достовірність кожного доказу окремо, а також достатність і взаємний зв'язок доказів у їх сукупності. Адвокату теж слід проаналізувати докази з позицій належності, допустимості, достовірності та достатності [5].

Вироблення правової позиції у вирішенні проблеми.

Для формування правової позиції слід використати в повному обсязі всі інтерпретації, які були заготовлені при аналізі справи. Тут

важливо навчитися виділяти, звертати увагу на ті фактичні обставини справи, які вигідні даній стороні, розставляти на них акценти, нейтралізувати або по іншому інтерпретувати не вигідні стороні обставини справи. Завдяки цим прийомам версія справи набуває індивідуальності, пристосованості до потреб конкретної сторони [8, с. 60].

Слід відрізнити позицію у справі від фабули справи. Це різні поняття. Позиція, крім подій, включає ще і ставлення до них того суб'єкта, який подає свою історію. Ті самі фактичні обставини будуть по-різному представлені обвинувачем і захисником, позивачем і відповідачем [6, с. 245].

Завершення консультування/резюмування:

За широтою форм резюмування, на перше місце можна поставити надання консультації клієнтові, потім – роз'яснення з правових питань, і нарешті – надання правової інформації.

Надання консультації клієнту. Це завершальний етап консультування. На цьому завершальному етапі слід визначити стратегію і тактику реалізації прийнятого рішення, строки, можливі та необхідні додаткові зустрічі з клієнтом, обговорити питання і пропозиції по складанню необхідних юридичних документів, розподілити обов'язки: що буде робити адвокат, а що може зробити клієнт самостійно.

Значення консультації полягає у тому, що саме у ньому найяскравіше виявляється та послуга, заради отримання якої звернувся клієнт. Останнього ж мало цікавить, наскільки вдало пройшла співбесіда і чи достатньо інформації отримав юрист, як юрист збирав інформацію, аналізував справу, як виробляв позицію. Його цікавить результат, який він отримує уже в процесі надання консультації. [9, с. 59–60]

Етап консультації технологічно можна розділити на три частини:

- зустріч з клієнтом для дачі консультації;
- роз'яснення клієнту можливих варіантів вирішення його проблеми;
- аналіз можливих наслідків кожного з них і допомога клієнту у виборі оптимального рішення.

Види консультації:

1) Залежно від часових перерв в спілкуванні адвоката та клієнта:

а) консультація одразу після інтерв'ю (опитування);

б) консультація, яке проводиться через певний проміжок часу після інтерв'ювання [10, с. 51].

Консультування, що відбувається одразу ж після опитування, є логічним продовженням останнього і можливе за таких умов:

- справа достатньо проста і передбачає разову консультацію;
- юрист стикався з подібними справами не одноразово;
- юрист отримав усі відомості, необхідні для надання консультації.

Перевагою даного виду консультування є його оперативність. Крім того, клієнту не треба знову шукати час, аби відвідати юриста ще раз. З іншого боку, таке консультування найбільш ризиковане, адже рідко бувають абсолютно аналогічні справи, а результат кожного аналізу потребує переосмислення для чого знову ж таки потрібен час. Саме тому для забезпечення себе та клієнта від неповних або неправильних консультацій юрист має надавати перевагу консультуванню, призначеному на інший день [8, с. 259–260].

2) Залежно від тривалості співпраці по вирішенню проблем клієнта (за перспективою співпраці):

а) разова консультація (проблема клієнта вирішується в ході однієї зустрічі з консультантом);

б) консультація, яка даватиметься поетапно на всіх можливих етапах вирішення проблеми клієнта (серія консультацій) [10, с. 52].

Разове консультування має місце, коли проблеми клієнта можна вирішити протягом однієї зустрічі з юристом. Разове консультування особливо вимогливе до критеріїв повноти та достовірності поданої інформації.

Серія консультацій передбачає консультування клієнта протягом кількох поточних зустрічей. Таке консультування застосовується у випадку представництва клієнта в суді чи інших державних органах. Особливістю даного виду консультування є те, що, по-перше, воно складається з багатьох окремих консультацій; по-друге, жодна консультація не ставить на меті повне вирішення проблеми клієнта; по-третє, кожна консультація має свою проміжну мету [8, с. 260].

3) Залежно від форми спілкування юриста та клієнта:

а) очна консультація;

б) заочна консультація: по телефону, шляхом листування, онлайн консультування в мережі інтернет [10, с. 52].

Очна консультація є найбільш розповсюдженим в діяльності адвокатів. До її переваг можна віднести наступні: вона дозволяє адвокату з'ясувати невияснені обставини, доступно викласти суть консультації, відповіді на уточнюючі запитання клієнта.

При заочному консультуванні адвокат стикається з цілим рядом труднощів: відсутністю інформації, яка зазвичай отримується при інтерв'юванні клієнта, виключена можливість використання невербальних способів отримання інформації, необхідна наявність особливих навиків письмового викладення відповіді [11, с. 49].

Слід також зазначити, що електронна юридична консультація є новим додатковим видом адвокатських послуг. До основних переваг електронних консультацій адвоката як додаткових адвокатських послуг можна віднести:

1. Психологічний аспект – клієнти, коли викладають свою проблему в письмовій формі, більш відповідально відносяться до формулювань, точніше викладають факти, перечитують свій лист і можуть редагувати окремі неточності до відправки електронної пошти; обережніше визначають свої наміри; сукупність цих факторів дає можливість адвокату, що умовно називається «заочним» чи «електронним», більш якісно надати юридичну консультацію і точніше окреслити подальші перспективи вирішення юридичної справи.

2. Економічний аспект – значна економія часу і засобів на організацію зустрічей і відвідування адвоката.

3. Організаційний аспект – мобільне отримання по факсу, електронній чи звичайній пошті текстового варіанту юридичної консультації в повному виді чи експертно-правового висновку в потрібний строк і в узгодженому обсязі [14, с. 390].

4) За формою надання консультацій можна виділити:

а) усне консультування;

б) письмове консультування.

Усне консультування є кращою формою правового інформування громадян, оскільки дає змогу одразу узгодити найоптимальніший для клієнта варіант вирішення його справи. Крім того, за реакцією клієнта юрист може оцінити, чи досягла консультація мети, і оперативно зреагувати на ситуацію. Особливо актуальним це може бути тоді, коли під час опитування не до кінця було з'ясовано цілі клієнта або коли він змінив свої попередні цілі.

З іншого боку, письмове консультування дає змогу отримати консультацію тим людям, які з об'єктивних причин не можуть зустрітись з юристом особисто. Наприклад, засуджені до позбавлення волі, інваліди. Саме тому таке консультування іноді має значний соціальний ефект і, попри певні недоліки, теж застосовується юристами.

Під час письмового консультування моделі домінування позицій втрачають сенс. Насамперед це пов'язано з тим, що юрист не має безпосереднього контакту з клієнтом, у зв'язку з чим він не може узгоджувати з ним ні позицію у справі, ні стратегію та тактику реалізації такої позиції. У зв'язку з цим завданням юриста є лише інформування клієнта про найприйнятніші для нього варіанти вирішення справи та порядок реалізації кожного варіанта.

Письмова консультація, залежно від правових наслідків консультативної роботи, може стати підставою для складання документа, що не викликає для третіх осіб правових наслідків (різного роду довідки, роз'яснення, висновки, відповіді, огляди, результати моніторингу, підготовку проектів документів, тощо) або, навпаки, має правовий ефект.

Надання правової інформації (виокремлення із законодавчого масиву норм, з приводу питання, з яким звернувся клієнт).

Як правило, це справи, у яких клієнт прийшов за порадою чи інформацією щодо особливостей правового регулювання тих чи інших відносин.

Наприклад: до адвоката звернувся громадянин, який хоче дізнатися, чи має він право піти на пенсію за вислугою років, пропрацювавши в закладах охорони здоров'я понад 30 років. В такому випадку, адвокат має звернутися до Закону України «Про пенсійне забезпечення» (далі Закон) та надати клієнтові перелік статей, а саме ст.ст. 51–56 Закону, які стосуються даного питання. При необхідності надати роздруківку перелічених норм [15].

Роз'яснення з правових питань (виокремлення, доведення до відома змісту норм, узагальнення та тлумачення норм).

Лексичне значення терміну «роз'яснення» – те, що вносить ясність у що-небудь, сприяє з'ясуванню чогось [14, с. 872].

Візьмемо за основу вищенаведений приклад. До адвоката звернувся громадянин, який хоче дізнатися, чи має він право піти на пенсію за вислугою років, пропрацювавши в закладах охорони здоров'я понад 30 років. В такому випадку, адвокат має звернутися до Закону України «Про пенсійне забезпечення» та надати клієнтові перелік статей, а саме ст.ст. 51–56 Закону, які стосуються даного питання. При необхідності надати роздруківку перелічених норм.

У випадку, якщо клієнт не розуміє суть та значення положень, які він отримав під час попереднього етапу, то адвокат, зобов'язаний роз'яснити всі аспекти зазначених норм, так би мовити, «пояснити на пальцях» яким чином та чи інша норма відноситься до питання, яке поставив перед ним (адвокатом) клієнт.

Такі різновиди консультативної роботи, як надання правової інформації та роз'яснень з правових питань, мають певну специфіку. Зазвичай відвідувач, якого потрібно отримати певну правову інформацію або роз'яснення, забажає мати їх в письмовій формі. Про подальшу співпрацю мова поки не йде, тому до такого доручення слід поставитися з особливою увагою, щоб не допустити найменшої помилки. Не відомо, як скористається такою довідкою клієнт, але будь-які небажані результати з використанням довідки дадуть привід для претензій до її офіційного автора. Ця частина роботи важлива ще й тому, що виховує у адвоката вміння грамотно, професійно і обгрунтовано складати ділові запити з урахуванням того, що такі папери в залежності від їх якості створюють адекватне ставлення до адвоката [1, с. 624].

Отже, як бачимо, діяльність адвоката, а саме його консультативна діяльність – є складною багаторівневою процедурою, яка має на меті якомога краще та професійніше

надати допомогу всім охочим. Відсутність підзаконного акта, збірника, який би охоплював процедуру організації, етапи здійснення діяльності адвоката – є великою прогалиною.

Висновок. Відсутність спеціального нормативно-правового акта, який би регулював порядок діяльності адвокатів – є великою прогалиною.

Важливою ланкою діяльності адвоката є – консультативна діяльність.

На сьогодні в законодавстві України немає жодного визначення поняття «консультація» а про поняття «консультативна діяльність (робота) адвоката» і в законодавстві, і в наукових джерелах практично нічого не згадується. Тому, пропоную власне визначення поняття «консультативна діяльність (робота) адвоката» та «консультація».

«Консультативна діяльність адвоката» – вид адвокатської діяльності, що включає в себе методи, прийоми, способи та принципи консультування та консультації, як останньої стадії консультування.

«Консультування» – це один із видів консультативної діяльності, процес, що включає в себе збір інформації у справі, аналіз справи, вироблення позиції (–ій) у справі та консультація клієнта, заради надання останньому вичерпної інформації з приводу предмета його звернення.

Поняття **«консультація»** можливо розглядати як кінцевий етап консультування адвоката, результатом якого є надання клієнтові варіантів вирішення його проблеми.

Розглядаючи адвокатську діяльність, як діяльність, яка включає в себе консультативну роботу, то потрібно, для початку, визначитись, я якого моменту адвокат починає виконувати обов'язки, які покладені на нього Законом.

Звернемося до такої дії, як **«звернення до адвоката»**. Звернення до адвоката – домовленість адвоката та особи (потенційного клієнта) про подальші етапи консультування.

Даний етап не можна вважати ні адвокатською, ні консультативною діяльністю, адже, діяльність адвоката починається після погодження всіх умов договору з особою (чи то усного, чи то письмового).

Етапи консультування.

Збір інформації по справі (дії адвоката, які спрямовані на те, щоб отримати достатні для вирішення правових проблем клієнта відомості та дані):

- інтерв'ювання (опитування) клієнта та інших осіб;
- з'ясування обставин справи;
- вивчення документів;
- консультування у фахівців (експертів, спеціалістів).

Дослідження отриманої інформації:

- повторне опитування свідків (якщо це потребується);
- ознайомлення з отриманими документами;

– перевірка отриманих документів на автентичність.

Аналіз (розумовий процес розкладання об'єкта на елементи):

- фактів;
- норм;
- доказів;
- вироблення правової позиції у вирішенні проблеми.

Завершення консультування/резюмування:

За широтою форм резюмування, на перше місце можна поставити надання консультації клієнтові, потім – роз'яснення з правових питань, і нарешті – надання правової інформації.

Надання консультації клієнту;

– надання правової інформації (виокремлення із законодавчого масиву норм, з приводу питання, з яким звернувся клієнт);

– роз'яснення з правових питань (виокремлення, доведення до відома змісту норм, узагальнення та тлумачення норм).

Вважаю, що розгляд даної теми є вкрай доцільним та актуальним, адже внести ясність у таку важливу діяльність адвокатів, як консультування є вкрай корисним не тільки для майбутніх адвокатів, але й для практикуючих юристів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Фіолевський Д. П. Адвокатура: підручник. / 3-тє вид., випр. і доп. – К.: Алерта, 2014. – с. 624.
2. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 05.07.2012 р. № 5076 – VI [Електронний ресурс] Верховна Рада України. – URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/5076-17>.
3. Матюшенкова Ю. Л. Информирование и консультирование налогоплательщиков. Правовые и организационные аспекты // СПС «КонсультантПлюс». – с. 180–195.
4. «Підготовка адвоката до цивільного процесу» / Я. П. Зейкан – Х.: Фактор, 2017 – с. 7.

5. Цивільний процесуальний кодекс України Верховна Рада України; Кодекс України, Кодекс, від 18.03.2004 № 1618-IV.
6. Адвокатура України: Навчальний посібник: У 2 кн. / За ред. Доктора юридичних наук, професора С. Я. Фурси. – К.: Видавець Фурса С. Я.: КНТ, 2007. – Кн. 1. – 940 с.
7. Василенко М. Є. Порівняльний аналіз поняття «юридична консультація», «юридичне консультування» та «консультативна діяльність юриста» // Вісник Черкаського університету. – 2011. – Випуск 199. Частина 2. – с. 77–85
8. Блохина О. Ю. Основные правила проведения консультирования. – Тверь, 2001. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.law.edu.ru/doc/document.asp?docID=1131118>.
9. Бойков А. Д. Адвокатура России: [учебное пособие] / Бойков А. Д., Капинус Н. И. – М.: Институт международного права и экономики имени А. С. Грибоедова, 2000. – 376 с.
10. Адвокатская деятельность/ Под ред. В. Н. Буробина. – М., 2001. – 536 с.
11. Барщевський М. Ю. Адвокатская этика. 2-е изд., испр. – М.: «Профобразование», 2000. – 312 с.
12. Воскобитова Л. А. и др. Профессиональные навыки юриста: Опыт практического обучения. – М.: Дело, 2001. – 416 с.
13. Про пенсійне забезпечення: Закон України від 05.11.1991 р. № 1788-XII [Електронний ресурс] Верховна Рада України. – URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1788-12>.
14. Словник української мови: в 11 томах. – Том 8, 1977. – Стор. 872.
15. Про затвердження Порядку вчинення нотаріальних дій нотаріусами України: наказ Міністерства юстиції України від 22.02.2012 № 296/5.
16. Про затвердження Інструкції з організації примусового виконання рішень: наказ Міністерства юстиції України від 02.04.2012 р. № 512/5 [Електронний ресурс] / Верховна Рада України: офіційний веб-сайт. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0489-12>.

Веретенникова Татьяна Андреевна

ТЕОРЕТИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ КОНСУЛЬТАТИВНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ АДВОКАТА

Статья посвящена определению правовой природы консультативной деятельности адвоката, ее понятию и видам. Также, исследованию теоретических положений по разделению консультативной деятельности на этапы и выделение технологических, психологических, тактических приемов консультирования. Произведено методика (последовательность действий) консультативной деятельности адвокатов.

Ключевые слова: адвокат, консультативная деятельность, консультирование, этапы консультирования, консультация, клиент.

Veretennykova Tetiana

THEORETICAL ASPECTS OF ADVISORY WORK OF AN ATTORNEY

The article is concerned with identification of legal nature of advisory work of an attorney, its definition and types. Also were researched theoretical provisions in regard to the division of advisory work on stages and separation technological, psychological, tactical methods of consulting. The method (procedure) of advisory work of an attorney is developed.

Keywords: attorney, advisory work, counselling, stages of advisory work, consultation, client.